Należytość pocztowa opłacona ryczałtem

PRENUMERATA WYNOSI:
w Kaliszu miesięcznie 400 Mk
na prowincji z przesyłką pocztową 500 Mk.
Zagranicą 1000 Mk.
Cena pojed. egzempl. 20 Mk.

CENA 20 mk.

GAZETA KALISKA

Pismo codzienne, polityczne, społeczne i ekonomiczne.

CENA OGŁOSZEŃ:
Za 1 wiersz non. lub jego miejsce
I-a str. 180 mk., w tekście 180 mk
Nekrologi 180 mk. zwyczajne 75 mk.

Adres Redakcji i Administracji:
Kalisz, Al. Józefiny 1. Tel. № 91.
Otwarta od 9—12 i od 2—6 po poł.

№ 9 (7048). Czwartek dnia 12 stycznia 1922 r. Rok XXX

Wybory w Wileńszczyźnie.

WILNO. Zaczynają nadchodzić zestawienia głosów oddanych w poszczególnych okręgach jeszcze niekompletne. W okręgu ooszmiańs im Centralny Komitet otrzymał jeden mandat. Rady Ludowe—siedem, „Piast"—trzy. W okręgu Wilno, według obliczeń, dokonanych w południe z 8 mandatów Komitet Centralny może dostać 2 mandaty, Rady Ludowe—5, „Piast" albo Odrodzenie—jeden mandat.

WILNO. W wyniku wyborów wejdzie z Wilna do Sejmu:

15 posłów z listy Polsk. Centralnego Komitetu Wyborczego, a mianowicie:

1) Ks. Arcybiskup Karol Hryniewicki, 2) Mieczysław Engel, adwokat, 3) Aleksander Zwierzyński, dziennikarz, 4) Witold Bańkowski, prezydent m. Wilna, 5) Ks. Ignacy Olszański, 6) Stanisław Brzostowski, przemysłowiec, 7) Edward Surwiłło, kolejowiec, 8) Feliks Raczkowski, inż.. 9) Zygmunt Fedorowicz, nauczyciel, 10) Zygmunt Sołowiej, rachmistrz, 11) Stanisław Maciejewicz ks. poseł, 12) Wiktor Czarnowski, urzędnik, 13) Zbigniew Jasiński, adwokat, 14) Wiktor Bukrabo handlowiec, 15) ks. Adam Kuleszo;

2 posłów z listy P.P.S.: pp. Aleksander Zasztowt, budowniczy, Stanisław Bagiński, adwokat

1 z listy Polsk. Demokr. Kom. Wyb.: p. Jan Piłsudski, sędzia;

1 z listy *Bezp.* Kom. Wyb.: p. Alfons Parczewski, prof. Uniwersytetu.

WILNO. Według otrzymanych dotąd wiadomości z poszczególnych okręgów prawdopodobny skład sejmu wileńskiego przedstawiać się będzie jak następuje: Centralny Komitet Wyborczy pozyska ogółem 45 mandatów; Rady Ludowe—25 m.; Polskie Stronnictwo Ludowe „Piast"—20 mand.; socjaliści—7 mandatów; demokraci — 2 mand.; bezpartyjni—1 mandat.

O zbliżenie Łodzi do Małopolski

KRAKOW. Dyrekcja kolejowa okręgu krakowskiego zamierza w niedługim czasie uruchomić specjalne, bezpośrednie pociągi osobowe z Krakowa do Łodzi i z powrotem, które przebywałyby drogę pomiędzy temi miastami w ciągu 9 godzin nocnych.

W sprawie zeszłorocznych kredytów

WARSZAWA. Ministerstwo skarbu w okólniku do wszystkich urzędów zawiadamia, że niezrealizowane kredyty zeszłoroczne nie mogą być użyte w bieżącym roku na żadne wydatki.

Niesłychanie zuchwały napad bandycki

LWOW 11. We Lwowie zdarzył się niesłychanie bezczelny bandycki napad, który poruszył całe miasto. Kiedy sanie, wiozące dzieci fabrykanta Dworka przejeżdżały ulicą Zamarstynowską, wypadło z szynku Chajma Schora 3-ch opryszków, którzy rzucili się na sanie. Woźnica, spostrzegłszy niebezpieczeństwo, zaciął konia i ścigany przez bandytów, zajechał przed dom fabrykanta. Ten wybiegł z domu i widząc, co się dzieje, strzelił na postrach w powietrze. Wówczas jeden z bandytów, niejaki Ruszkiewicz, rzucił się nań i położył trupem na miejscu drugiego rzezimieszka, Władysława Smardę schwytano. Zajście to wywołało w całem mieście wielkie wzburzenie.

Ujęcie złodziejów międzynarodowych

WARSZAWA. 11. Wobec zwiększającej się z każdym dniem kradzieży i leszonkowych w bankach, tramwajach, teatrach, na dworcach kolejowych itp., policja śledcza wytężyła wszelkie siły i środki, celem ujęcia tych złodziejów. Wczoraj dopiero naczelnik urzędu śledczego wpadł na ich ślad. Kierownik brygady lotnej urzędu śledczego mając dokładny rysopis dwóch złodziejów, udał

się do cukierni Damazego Sobola (róg Wilczej i Marszałkowskiej), gdzie po godzinnej obserwacji aresztowano dwóch gości i przewieziono do urzędu śledczego. Są to: Józef Sporny, lat 48, żonaty (Świętokrzyska nr. 20) i Ignacy Jeżewski, przezwiskiem Kierdas, lat 58, żonaty (Rybaki nr. 19). Obaj elegancko i szykownie ubrani, podawali się za agentów handlowych, twierdząc, że są niewinni i że padli ofiarą pomyłki. Lecz wkrótce się wszystko wyjaśniło. Z dokumentów, pozostawionych jeszcze przez policję kryminalną niemiecką, okazało się, że Sporny jest międzynarodowym złodziejem kieszonkowym i wyrokami sądów był karany w Budapeszcie—na 2 lata ciężkiego więzienia, w Paryżu—na 13 miesięcy i wreszcie w Wiedniu—na 2 miesiące.

Drugi, również międzynarodowy złodziej i b. właściciel domu schadzek w Kaliszu, przed 6 tygodniami przyjechał z Rosji. Grasował on przeważnie w miejscowościach kąpielowych. Pi tigorsku i Kisłowodzku odwiedzanych przez miljonerów rosyjskich (oczywiście przed wojną) i był tak zwanym szczurem hotelowym, mając do pomocy znanego złodzieja Wybrańskiego („Noska").

Sporny i Jeżewski władają językami: niemieckim, francuskim, angielskim i rosyjskim, ubrani zawsze według ostatniej mody, wygląd ludzi statecznych i godnych zaufania. Wszystko to przyczyniło się, że wspomniani złodzieje mogli grasować wśród zamożnych sfer naszego miasta, nie budząc na siebie żadnego podejrzenia.

Zgon Zygmunta Sarneckiego

KRAKÓW. W Krakowie umarł znakomity pisarz ś. p. Zygmunt Sarnecki. Żył lat 84.

DANINA.

WARSZAWA. W związku z wejściem w życie ustawy o daninie państwowej z miarodajnych sfer dowiadujemy się że odpowiednie zarządzenia w sprawie poboru daniny zostały już poczynione. Do dn. 28 b. m. magistraty, względnie gminy sporządzą księgi płatników, wyszlą wezwania i w pierwszych dniach lutego rozpoczną pobór. Pierwsza rata daniny ma być wpłacona do 1-go marca. Do nieakuratnych płatników władze wykonawcze zastosują środki egzekucyjne, przewidziane ustawą. Pogłoski, że od posiadaczy patentów handlowych danina będzie pobierana przy wykupywaniu patentów na br. nie odpowiadają rzeczywistości. Wykupienie patentów nie jest związane z zapłaceniem daniny.

Depesza Cziczerina do Rady Najwyższej.

CANNES. Czyczerin wysłał następujący telegram do Rady Najwyższej: Rosyjski rząd Sowietów przyjmuje z zadowoleniem zaproszenie na konferencję w Genui, która tam wkrótce ma być zwołana. Nadzwyczajne posiedzenie głównego komitetu wykonawczego dokona wyboru rosyjskiej delegacji i udzieli jej pełnomocnictw. Gdyby nawet przewodniczący rady komisarzy ludowych. Lenin, z powodu swoich prac, a w szczególności w związku z klęską głodową nie mógł opuścić Rosji, to wyznaczona delegacja na mocy zakresu swoich pełnomocnictw będzie miała tę samą powagę, jakąby jej nadał obywatel Lenin. W każdym razie ze strony Rosji nie zajdzie nic, coby mogło stanąć na przeszkodzie szybkim pracom konferencji.

Zniesienie przepisów ograniczających równouprawnienie żydów.

WARSZAWA. Na posiedzeniu Rady Ministrów uchwaliła ustawę o zniesieniu przepisów prawnych, ograniczających równouprawnienie żydów w b. zaborze rosyjskim.

Wprowadza się następujące zmiany w ustawodawstwie obowiązującem na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

1) Uchyla się:

a) art. 16 i p. 6 art. 414 Kod. Cyw. Król. Polsk. z 1825 roku

b) art. 234 p. 1 art. 282, 295 p. 1 Organizacji Zarządu gub. Król. Polsk. (wyd. 1892 r. Zb. Pr. tom II część 5);

c) p. art. ustawy górniczej (wyd. 1922 r. Zb. Pr. tom 7);

d) art. 291 Kod. Karn. 1903 r.;

e) art. 5 przepisów o trybie sprzedaży gruntów włościańskich z dn. 11.24 czerwca 1891 r. (Zb. Pr. i Roz. Rządu z 1891 r. nr. 76, poz. 821);

f) art. 1972 i 1073 ustawy celnej (wyd. 1919 roku Zb. Pr. tom 6);

g) art. 612 ros. ustawy akcyzowej (4.V Zb. Pr. ros. wydanie z. r. 1901 i dalszego ciągu z roku 1912).

II) Wykreśla się:

a) wyraz „żyd" z cz. 2 art. 272 Kod. Karn. 1903 roku:

b) wyrazy „i nie należy do wyznania żydowskiego" z art. 6 p. c. przepisów o trybie sprzedaży gruntów włościańskich z dn. 11.24 czerwca 1891 r. (Zb. Pr. i Rozp. Rz. z 1891 r. nr. 76, poz. 821).

III) Dodaje się:

do art. 96 p. 1 i art. 396 p. 1 Ust. Post. Cyw. oraz do art. 29 p. 1 i art. 712 p. 1 Ust. Post. Karn. po wyrazie „chrześcijańskich" następujące wyrazy „oraz rabini i podrabini gmin wyznaniowych żydowskich i duchowni innych wyznań niechrześcijańskich, zatwierdzeni na stanowiskach przez władze państwowe".

Art. 2) „Wszelkie rozporządzenia władz cywilnych i wojskowych wydane na mocy uchylonych w tej ustawie przepisów ograniczających tracą moc obowiązującą.

Art. 3) Ustawa niniejsza obowiązuje na obszarze b. zaboru rosyjskiego od dnia jej ogłoszenia.

Art. 1) Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z odnośnymi Ministrami".

Konferencja w Cannes.

Tekst rezolucji, przyjętej przez konferencję, jest następujący: „Mocarstwa sojusznicze, wyrażają jednomyślnie pogląd, że konferencja finansowo-ekonomiczna winna być zwołana w pierwszych dniach marca. Wszystkie mocarstwa europejskie, nie wyłączając Niemiec, Austrji, Węgier, Bułgarji i Rosji winny otrzymać zaproszenia w celu wysłania swych przedstawicieli na konferencję. Mocarstwa reprezentowane w Cannes wyrażają przekonanie, że konferencja taka stanowić będzie zasadniczy i istotny postęp na drodze odbudowy ekonomicznej Europy Środkowej i Wschodniej, przyczem kładą nacisk na to, aby o ile możności na przyszłej konferencji państwa były reprezentowane przez swych premjerów, a to mając na względzie, by przyjęte zalecenia zostały w najkrótszym czasie wprowadzone w życie. Mocarstwa sprzymierzone uważają, że wznowienie handlu międzynarodowego w Europie oraz powiększenie źródeł dochodów wszystkich krajów jest niezbędne dla zwiększenia ilości rąk do pracy produkcyjnej, oraz złagodzenia kryzysu gospodarczego Europy. Aby przywrócić stosunkom Europy ich żywotność, niezbędny jest wspólny wysiłek wszystkich mocarstw. Wysiłek ten winien być skierowany ku obalaniu wszystkich przeszkód tamujących handel, ku udzielaniu poważnych kredytów państwom słabszym, oraz ku pozyskaniu współpracy wszystkich w dziele uzdrowienia produkcji. Mocarstwa sprzymierzone uważają, że zasadnicze i niezbędne warunki wprowadzenia w życie zamierzonych planów mogą być w ogólnych zarysach sformułowane w sposób następujący:

Narody nie mogą sobie rościć praw do narzucania sobie zasad według których pragną stosować system polityczny i gospodarczy. Każdy naród winien sam decydować o systemie, który uznaje za najwłaściwszy. Kapitał zagraniczny może być użyty na udzielanie pomocy poszczególnemu krajowi tylko wówczas, gdy cudzoziemcy dostarczający kapitały otrzymają zapewnienie, że ich dobra ich prawa zostaną poszanowane, zaś dochody z ich przedsiębiorstw będą im zapewnione.

To poczucie bezpieczeństwa może powstać tylko wtedy, jeżeli narody lub rządy, pragnące osiągnąć kredyty zagraniczne zobowiążą się dobrowolnie do przyjęcia następujących warunków

1) uznanie wszystkich długów i zobowiązań, które były lub będą zaciągnięte i zagwarantowane przez państwo, władze municypalne lub też inne organy publiczne, oraz uznanie obowiązku restytucji, odbudowy, lub odszkodowania interesów zagranicznych za szkody powstałe wskutek konfiskaty lub sekwestru majątków,

2) ustalenie systemu prawnego, zapewniającego wykonanie bezstronne zobowiązań zarówno handlowych, jak i wszelkich innych,

3) narody, winny rozporządzać odpowiedniemi środkami wymiany oraz winny posiadać taki system monetarny i finansowy, któryby mógł zapewnić handlowi należyte gwarancje,

4) wszystkie narody muszą się zobowiązać do powstrzymania się od wszelkiej propagandy systemu politycznego, stosowanego w innych krajach,

5) wszystkie kraje winny wzajemnie zobowiązać się do powstrzymania się od wszelkich kroków agresywnych względem swych sąsiadów. Gdyby mając na względzie zapewnienie warunków niezbędnych dla rozwoju handlu w Rosji, rząd rosyjski domagał się by go uznano oficjalnie; mocarstwa sojusznicze zgodziłyby się na to uznanie wtedy tylko, gdyby rząd rosyjski przyjął wszystkie wyżej przytoczone warunki.

6) postanawia się, że konferencja ekonomiczno-finansowa zbierze się we Włoszech i że Stany Zjednoczone zostaną zaproszone do wzięcia w niej udziału.

Na pomoc repatrjantom!

W sprawie pomocy dla repatrjantów episkopat polski ogłosił orędzie następujące:

„Biskupi polscy duchowieństwu i wiernym pozdrowienie w Panu i błogosławieństwo.

Najmilsi! Dochodzą nas straszliwe wieści o losie tych, którzy po ciężkich niewolach, po długiem, nieraz bardzo długiem oddaleniu się od ojczyzny, powracają do niej. Sprawozdania gazet o dzieciach ginących z zimna, opowiadania naocznych świadków, ostatnie rozprawy, w sejmie, przedstawiają z odnie strasliwy obraz cierpienia i nędzy, która objęła w swe okrutne ramiona setki i tysiące ludzi na progu samym powrotu ich do ojczyzny. Głód, zimno, brak obuwia, brak odzieży, choroby i zarazy, oto jest krótkie ujęcie tego położenia, w jakiem znajdują się dzisiaj nasi reemigranci. Tyleśmy się już w czasach ostatnich napatrzyli na przejmujące sceny cierpienia i nędzy ludzkiej, tyleśmy się nasłuchali płaczów i jęków, ale rzadko kiedy czuliśmy się tak wzruszeni i tak wstrząśnięci w naszych sercach, jak dziś, kiedy myślimy o tej doli synów ojczyzny powracających na jej łono. Bo jakież to przeciwieństwo pomiędzy tęsknotą dziecka narodu, które z uczuciem radości spieszy ku swej matce ojczyźnie, a tym ciosem nad wszelki wyraz strasznym, który go właśnie na ziemi ojczystej dosięga. Samo już uczucie ludzkości, samo sumienie i serce chrześcijańskie, a nadto te, tak wstrząsająca tragedja wyrywa nam okrzyk z duszy: Wspomóżcie tych nieszczęśliwych i ratujcie ich! Wszystkie uczynki miłosierdzia, jakie nakazuje Ewangelja św., czekają tu na was i przyzywają was, abyście nagich przyodziali, głodnych karmili, pragnących poili, tym co przytułku nie mają, dali schronienie, cierpiących pocieszali, a chorych leczyli. Nie możecie zapewne niraz czynić tego sami, to co jednak zawsze możecie, uczyńcie. Dorzućcie grosz wasz ofiary na ulżenie doli tych nieszczęśliwych. Nie pożałujcie datku waszego na otarcie łez ich doli, na ratunek przed śmiercią. I Bóg i Ojczyzna i wasze własne serca wzywają was do spełnienia tej posługi. My, biskupi polscy, uważamy to za obowiązek i powinność naszego posłannictwa, aby was do tego czynu miłosierdzia chrześcijańskiego gorąco wezwać i zarządzamy w tym celu składki w naszych kościołach w najbliższą niedziele. (W niektórych dyecezjach np. w krakowskiej, lubelskiej już się składki na ten cel po kościołach odbyły). Wie-

lebne duchowieństwo przeczyta ten list nasz z ambon, z jednego z pism codziennych, w którem znajdzie wydrukowany. Zebrane ofiary prześle natychmiast do konsystorzów.

† Edmund kardynał Dalbor, prymas, arcybiskup gnieźnieński i poznański. † Aleksander kardynał Kakowski, metropolita warszawski. † Józef Bilczewski, metropolita lwowski, o. ł. † Józef Teodorowicz, arcybiskup lwowski o. o. † Adam Stefan Sapieha, książę biskup krakowski. † Józef Sebastjan Pelczar, biskup przemyski. † Leon Wałęga, biskup tarnowski. Stanisław Kazimierz Zdzitowiecki, biskup kujawsko-kaliski. † Antoni Juljan Nowowiejski, biskup płocki. † Marjan Ryx, biskup sandomierski. † Augustyn Łosiński, biskup kielecki. † Ignacy Dubowski, biskup łucko-żytomierski. † Augustyn Rosentreter, biskup chełmiński. † Zygmunt Łoziński, biskup miński. † Marjan Fulman, biskup lubelski, † Henryk Przeździecki, biskup podlaski. † Jerzy Matulewicz, biskup wileński. † Wincenty Tymieniecki, biskup łódzki. † Stanisław Gall, biskup polowy w. p. † Romuald Jałbrzykowski, biskup sufragan sejneński.

Ważne wyjaśnienie w sprawie daniny.

Jak tu już pisałem w „Gazecie Kaliskiej“ z upoważnienia Związku Przemysłowców za pośrednictwem posła ks. Blizińskiego podniosłem kwestję, czy rzemieślnik, lub drobny przemysłowiec opłacający podatek przemysłowy i oprócz tego handlowy na sprzedaż towarów, mających związek z daną gałęzią rzemiosła lub przemysłu winien opłacać daninę od jednego, czy dwóch patentów. Komisja budżetowa w swoim czasie wyjaśniła, że stoi na tym samym, co i ja stanowisku.

Obecnie potwierdzenie tego nadzwyczaj ważnego dla rzemieślników i drobnych przemysłowców wyjaśnienia znajduje się w umieszczonem w Nr. 1-ym Dz. Ustaw Rozporządzeniu Min. Skarbu z d. 31 grudnia 1921 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o poborze daniny. W paragrafie 23 im tego rozporządzenia czytamy: „Ponieważ według ustawy rosyjskiej o pań. pod przemysłowym, przedsiębiorstwa o charakterze mieszanym (t. j. handlowym i przemysło- opłacają oddzielnie podatek od czynności handlowych i oddzielnie od przemysłowych, przeto o ile jedno i to samo przedsiębiorstwo posiada, częściowo charakter przemysłowy, a częściowo handlowy i obłożone jest jedną stopą podatku zarobkowego, względnie procentowego, należy przy stosowaniu maksymalnej względnie minimalnej granicy daniny oprzeć się na tem, jaki rodzaj czynności winien być uważany za przeważający. Przykład: jeżeli fryzjer prowadzi zarazem handel perfumerji, to należy ustalić; czy zarobkowość jego opiera się głównie na pracy czy na handlu i stosownie do tego obliczyć daninę“.

I. Radwan.

Jak żydzi wyklęli Trockiego

Przed kilku dniami pisaliśmy o wyklęciu Trockiego i wykluczeniu go ze społeczeństwa żydowskiego. Obecnie berliński korespondent „Daily Expres“ podaje następujące wstrząsające szczegóły tej sceny:

W synagodze w Ekaterynosławiu— gdzie żyje ojciec Trockiego—zgromadzi a się cała miejscowa gmina izraelicka. Po skończeniu nabożeństwa zbliżył się do ołtarza siwowłosy, ślepy starzec, ubrany w odświętny chalat, i zawołał drżącym głosem:

— Oskarżam Lewego Bronsteina, członka tej gminy!

— O co go oskarżasz?—zapytał rabin.

Głos ojca spotężniał:

— Oskarżam go o to, że wykroczył przeciwko zakonowi swoich ojców. Oskarżam go, że stał się wrogiem żydów i wrogiem całej ludzkości!

— Ciężkie sa to oskarżenia!—brzmiała odpowiedź —„Daj dowody“!

Donośnie rozległ się znowu głos ojca w przestrzeni:

— „Każdy członek tej gminy jest moim świadkiem. Cała Rosja, cały świat“!

Zapanowała głęboka cisza, poczem przemówił pierwszy rabin:

— „Dowód jest dostateczny. Co mam uczynić?“

Mojżesz Bornstein podniósł rękę nad głowę i w postawie przypominającej proroka Starego Testamentu wypowiedział zwolna słowa:

— Lewy Bronstein powinien być wyrzucony ze społeczności żydów. Powinien być wyklęty i odtrącony wraz z odtrąconymi ze wszystkimi wrogami Boga, dla których niema zbawienia ani na ziemi, ani w piekle ani w niebjosach.

Gmina powtórzyła chórem: „Winien być wykluczony przeklęty i odtrącony.

Następnie inny rabin przystąpił do ołtarza i zawołał na wszystkie cztery strony świata:

— Słuchaj Izraelu, słuchaj—oto jest imię twego wroga“!

Potem odmówiono siedm modlitw, modlitw przekleństwa i zgaszono siedm świec jako symbol tego, że odszczepieniec powinien zagasnąć w pamięci żyjących.

W końcu zwrócił się rabin do ojca:

— Mojżeszu Bronstein! Lewy Bronstein został wykluczony ze społeczności, lecz ty żądałeś jeszcze surowej kary. Prawo boskie każe mi zapytać cię:

— Czy ma być on wyklęty na wieki wieków?!

Zapanowała śmiertelna cisza, a pełne grozy oczekiwanie i straszne przerażenie obecnych potężniało z każdą sekundą. Nie padło ani jedno słowo...

Oczy wszystkich utkwiły w nieszczęśliwym starcu, który upadłszy na kolana, znieruchomiał w milczącej modlitwie. Naraz podniósł się, wyprostował z niesłychaną energją i przemówił:

— Niech będzie wyklęty na wieki wieków!

Podczas tych słów nieludzki krzyk targnął powietrzem. Jakaś stara kobieta padła bez przytomności na posadzkę.

Była to matka—Trockiego...

KARNAWAŁ.

Dziś karnawał grzmi wesoło,
Pełno huku i zabawy,
Piękne stroje i wystawy
I bez troski zda się czoło,
A muzyka wabi ucho,
Choć w żołądku nieraz sucho.

Panny stroją się na bale.
Co gorączki i pośpiechu,
Boć karnawał—niema śmiechu,
A jak przyjdą gorzkie żale,
Przejdą śmiechy i zabawy
I karnawał stanie żwawy.

Mamcia stroi swoje córy,
I w atłasy i laktery,
Chociaż w domu jest—aż cztery,
Gdy zatańczą lecą wióry.
Te na balu znajdą przecie
Swoich mężów—mamcia plecie.

Tańczą pary na zabawie,
Są tam ludzie i—paskarze,
A gdzie tenże się pokaże,
Chylą kark; do nóg prawie;
Boć to magnat nad magnaty,
Więc chyl przed nim—swoje gnaty

A muzyka—co za tańce,
One—Stepy i Fox-Troty,
Nieprzystępne dla chołoty,
Jakie skoki i łamańce,
Boć karnawał nadszedł przecie,
Znajdą mężów—mamcia plecie.

Karol Sługoski.

Kalisz, 9. I. 1922 r.

KRONIKA

— WEKSLE DANINOWE.

W ministerstwie skarbu zapadła uchwała poblerania daniny od niektórych kategorji płatników w ten sposób, iż będą oni wpłacać skarbowi specjalne weksle, które będą przyjmowane, jako gotówka. W najbliższych dniach ukaże się w tej sprawie specjalne rozporządzenie.

— KREDYT 300 MILJONOW MAREK.

Ministerjum przemysłu i handlu przypomina osobom i przedsiębiorstwom zainteresowanym, że rozporządza ulgowym kredytem do wysokości 300 miljonów mk. na potrzeby przemysłu wydobywczego i przetwórczego. Informacje o warunkach uzyskania pożyczek otrzymać można w departamentach przemysłowych lub górniczo-hutniczym ministerjum (ul. Elektoralna Nr. 2) lub w wydziałach przemysłowych wojewódzkich w urzędach górniczych.

— STENOGRAFJA.

Nakładem Leona Wicher w Warszawie, ul. Chmiel na 35 wyszedł z druku podręcznik stenografji narodowej polskiej z wzorami i dokładnemi objaśnieniami dla uczących się bez pomocy nauczyciela. Podług tego podręcznika może każdy u siebie w domu nauczyć się stenografji tak, że po przyswojeniu sobie niektórych skrótów fachowych będzie w stanie objąć posadę stenografa w biurze handlowem, jak również spisywać wykłady w szkołach, wygłaszane mowy na zebraniach itp. Cena podręcznika wynosi 800 marek, przyczem każdy nabywca, który nie w stanie będzie sam się nauczyć otrzyma od autora bezpłatne lekcje aż do zupełnego nauczenia się. Zamiejscowi otrzymają lekcje listownie. Po ukończeniu nauki uczący się otrzyma odpowiednie świadectwo.

— ZWROT NADWYŻEK PODATKOWYCH W AMERYCE. Według informacji, otrzymanych przez ministerjum spraw zagranicznych od placówek polskich w Stanach Zjednoczonych, znajduje się w tamtejszych urzędach podatkowych znaczna ilość czeków, opiewających na kwoty, należne obywatelom polskim od rządu Stanów Zjednoczonych tytułem zwrotu pobranych niesłusznie sum podatkowych. Doręczenie tych czeków osobom uprawnionym, jest niemożliwe; ponieważ osoby te powróciły do Polski, nie pozostawiwszy należytego pełnomocnictwa, ani też nie podawszy swego adresu w kraju.

Celem zapobieżenia przepadnięciu tych sum, ministerjum spraw zagranicznych wzywa wszystkich obywateli polskich, którzy powrócili ze St. Zjednoczonych i którzy za czasów swego pobytu tamże wnieśli byli podania o zwrot niesłusznie nadpłaconego podatku, do jaknajrychlejszego osobistego lub piśmiennego zgłoszenia swych pretensji, w ministerjum spraw zagranicznych, z uwzględnieniem przepisów o opłatach stemplowych.

Przy takim zgłoszeniu należy podać: a) imię i nazwisko, pod którym odnośna reklamacja podatkowa została wniesioną; b) dokładny adres, jaki umieszczony został na formularzu, zgłaszającym tę reklamację (Claim for Refund), c) siedzibę urzędu podatkowego; do którego reklamację wniesiono, d) datę wniesienia reklamacji.

Prócz tego każdy zgłaszający się osobiście lub listownie, otrzyma tą samą drogą formularz pełnomocnictwa, upoważniającego właściwą placówkę polską w St. Zjednoczonych, do pobrania wymienionych sum; celem przesłania ich uprawnionemu.

Pełnomocnictwo to należy wypełnić, podpisać po zalegalizowaniu podpisu przez notarjusza lub sąd powiatowy, przesłać do sądu okręgowego, celem dalszej legalizacji przez ten sąd, oraz sąd apelacyjny, ministerjum sprawiedliwości oraz ministerjum spr. zagranicznych, poczem te pełnomocnictwa zostaną skierowane wraz z podanymi przez interesowanych wyjaśnieniami do placówek konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej w Stanach Zjednoczonych.

Jako ostateczny termin dla tych zgłoszeń; wyznacza się dzień 1 marca 1922 r.

Ministerjum spraw zagranicznych dodaje dla informacji że akcja ta; zainicjowana przez konsulat generalny w Nowym Yorku zaraz po jego otwarciu i prowadzona również przez inne kosulaty Rzeczypospolitej Polskiej w St. Zjednoczonych; zwiększyła narodowe bogactwo Polski o ogromne sumy.

Z raportu Konsulatu gen. R. P. w Nowym Yorku za r. 1920 wynika, że interwenjował on w ciągu tego roku w 1944 analogicznych sprawach przyczem kwota fundowana przez podatkowe władze amerykańskie na rzecz poszkodowanych uchodźców, wyniosła dolarów 102.060.

OBWIESZCZENIE.

Do p. p. właścicieli koni i wehikułów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 5 listopada 1921 r. za Nr. dz. S. M. 3057 zatwierdziło uchwałę Rady Miejskiej w Kaliszu z dnia 6 października 1921 r., co do taryfy podatkowej od środków lokomocji na 1922 rok a to:

Od konia—2000 mk. rocznie, od dorożki—1500 mk. rocznie od powozu—5000 mk. rocznie; od wszelkiego innego rodzaju wozów i wehikułów pociągowych—1000 mk. rocznie, od wózków ręcznych—300 mk. rocznie; od omnibusów konnych—3000 mk. rocznie, od omnibusów samochodowych—15000 mk. rocznie, od samochodów osobowych—60000 mk. rocznie, od samochodów ciężarowych—15000 mk. rocznie, od rowerów—1000 mk. rocznie, od motocyklów—2000 mk. rocznie, od cyklonetek—5000 mk. rocznie.

Magistrat zatem wzywa wszystkich właścicieli koni i wszelkiego rodzaju wozów w Kaliszu zamieszkałych do opłaty powyższych należności podatkowych w terminie od dnia ogłoszenia niniejszego do 31 stycznia 1922 roku.

Właściciele koni otrzymują przy opłacie podatku marki numerowe i legitymację dla każdego konia osobno.

Przy sprzedażach koni legitymacja ta winna być wraz z koniem oddana nowonabywcy.

Przy opłacie należytości od wehikułów płatnicy otrzymają tabliczki numerowe, które mają być umieszczone na wozach itp., za których podatek zapłacony został jako znak kontrolny zapłacenia podatku.

Wozy, powozy; bryczki itp. znakami numerowymi niezaopatrzone, notowane będą przez kontrolę w celu ukarania właściciela za niedopełnienie powinności podatkowej.

W interesie wszystkich właścicieli koni i wehikułów leży zatem, aby terminowej zapłaty podatku ściśle dopilnować.

Podatki te przyjmuje Kasa Miejska ulica Kościuszki Nr. 4 p. 1, drzwi Nr. 4; w dnie powszednie w zwykłych godzinach urzędowych.

Kalisz, dnia 31 grudnia 1921 roku.

Magistrat. 101.

Redaktor A. RADWAN. Wydawca — „Gazeta Kaliska" Spół. z ogr. odp. Druk „Gazety Kaliskiej" Aleja Józefiny № 3